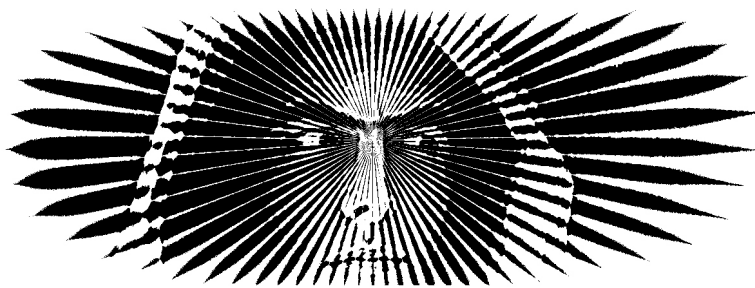

KOSMISK KRISE: GUDS ETABLERTE ORDEN BLIR FORSTYRRET

Bakgrunnsstoff *1 Mos 3,4.5; Esek 28,14–17; Jes 14,13.14; Job 1,8–11; Åp 12,7–9.*

Minnevers “Han (Kristus) er før alle ting, og alt består ved ham” (*Kol 1,17*).

Hovedtanke Å vise hvordan Satans fall skjedde og hvordan han førte striden inn i vår verden.

Ukeoversikt Til tross for alt det Lucifer hadde og til tross for at han hadde en så opphøyet stilling, var det ikke nok. Slik begynte “lovløsheten hemmelighet” (*2 Tess 2,7, 1930*), syndens opprinnelse i Guds univers.

Det ondes opprinnelse i dette fullkomne vesenet vil alltid være et mysterium, for det var ingen grunn til det. Hvis man kunne forklare det, ville man også kunne forsvare det. Det begynte med det første lille skrittet Lucifer tok da han degget for en spesiell følelse og lengsel. De motstridende følelsene i Lucifer, samt hans misbruk av sin Gudgitte frihet, førte til en kosmisk strid, et fullt utviklet opprør mot Gud der lidelse og død har rammet utallige skapninger. I dag lever hver eneste en av oss med følgene av denne striden.

Men fortvil ikke. Som vi skal se i kommende studier er Kristus kommet for å gi en rett og rimelig løsning på det som førte til denne kosmiske krisen.

SØNDAG**Syndens oppkomst**

Les Esekiel 28,14-17. Hva lærer vi her om syndens opprinnelse? Hvordan var Lucifer før fallet?

Til forskjell fra Gud, som er evig, har det onde og synden en begynnelse – det var en tid før de oppsto. Siden Gud er kjærlighet og hellig, og alt det han skapte var godt, oppsto ikke synden hos ham. Esekiel sier tydelig at synden oppsto på mystisk vis i en som var skapt god: “Ustraffelig var du i din ferd fra den dag du ble skapt, til det blev funnet urettferdighet hos deg“ (*Esek 28,15*). “Ustraffelig” (Hebraisk *tamim* “fullendt”) betegner denne skapningens helstøpte vesen slik han kom fra skaperens hånd.

Legg også merke til at synden oppsto i en kjerub, et opphøyet vesen. Kjerubene sto Gud nærmere enn noen andre englevesener. To ble satt til å vokte inngangen til Edens hage (*1 Mos 3,24*). Et par, laget av gull, ble plassert på paktkisten (*2 Mos 25,18–20*). Kjerubenes plassering på arken viser hvor høy en stilling denne kjeruben hadde, han som sto i lyset fra Guds nærvær i Guds bolig (se *Alfa og Omega*, bind 5, side 313 [DA:758]). Så synden oppsto i et himmelsk vesen som sto svært nær Guds trone. Uttrykket “det hellige gudefjell” viser til tempelet i himmelen, der Gud bor blant sine skapninger, den himmelske myndighets sentrum. Selvfordervelsen til denne kjeruben, Lucifer, hadde sitt utgangspunkt i en egoisme som misbrukte de skjønnetens og visdommens gaver som Gud hadde gitt ham. Uvisst av hvilken

grunn lot han følelsene seire over forstanden, og dermed ødela han sitt helstøpte vesen. Derfor “forspilte du din visdom” (*Esek 28,17*). Gud plasserte skylden hos Satan. I stedet for å følge Guds vei, hvor han skulle bruke sine gaver til å berike andre, oppfattet Lucifer seg som hevet over alle andre i sannhet, stråleglans og visdom. “Litt om senn begynte Satan å gi fritt utløp for lysten til selvopphøyelse”, og Guds verdensorden var i oppløsning. – *The Faith I Live By*, side 66.

Til ettertanke **Hvor ofte har det vært slik at jo mer du hadde, desto mer ville du ha? Hvem sine karaktertrekk er det du legger for dagen? Hvorfor er dette så diametralt motsatt Kristi karakter?**

MANDAG

Angrep på Gud

Hvordan skildret Jesaja den opprørske kjerubens sanne hensikter? Hvilke motiver hadde han? Hvordan var han innerst inne? Jes 14,13.14.

Kjeruben ble modigere etter hvert som de merkelige egofølelsene ble sterkere enn fornuften og hans edlere krefter. Han forvrengte og misbrakte den friheten Gud hadde gitt ham, og det gikk så vidt at han ønsket å ta Guds plass.

I *Esekiel 28,15* tegnes det en kontrast mellom kjerubens tilstand som den gode skapningen han var da han kom fra skaperens hånd og den han til slutt var blitt. Først var han “ulastelig”, hel og manglet ingenting, men noe nytt dukket opp i ham: Verset sier at “urett” ble funnet hos ham. Dette uttrykket blir i Det gamle testamentet brukt til å betegne dobbelthet, vanhellig ærgjerrighet, løgn og frafall.

Esekiel sa også: “Din skjønnhet gjorde deg hovmodig” (*Esek 28,17*). Det å være stolt kan bety at man oppfatter seg selv som noe mer enn man virkelig er, eller som hevet over andre. Det kan også få en til å se bort fra Guds vilje (*Sal 10,4; Jer 13,15*) så en setter seg opp mot Gud selv (*Esek 28,2*). Det er lett å se at

den falne kjeruben var illojal mot Gud, angrep ham, spredte løgn og opptrådte bedragers.

Hvordan forvrengte slangen bildet av Gud overfor Eva? I Mos 3,4.5.

For å få Eva til å være ulydig mot Gud angrep Satan Guds karakter. Han sa egentlig at Gud i bunn og grunn var et selvisk vesen som setter grenser for sine tenkende skapningers utvikling og undertrykker dem og deres vilje ved hjelp av drapstrusler. Han var ikke det han sa han var, men skjulte sin virkelige natur bak en kjærlig maske. Satan tilskrev Gud sin egen bedragerske natur og det som var hans fordervede hjertes virkelige hensikter. Hans angrep på Gud og Guds kjærlige natur ble nå ført videre til vår verden.

“Hadde Lucifer virkelig ønsket å bli lik Den Høyeste, ville han aldri ha forlatt sin plass i himmelen, for Den høyestes ånd åpenbarer seg i uselvisk tjeneste. Lucifer ønsket Guds makt, men ikke hans natur.” – *Alfa og Omega*, bind 4, side 376 (DA:435).

Til ettertanke **Hvordan kan vi unngå å falle i den samme åndelige fellen etter hvert som disse prinsippene utspiller seg rundt oss på stadig mer utspekulerte måter?**

TIRSDAG

Synden og Guds lov

Loven er et uttrykk for lovgiverens vesen og vilje. Salmisten skrev: “Å gjøre din vilje, Gud, er min lyst, jeg har din lov i mitt hjerte.” (*Sal 40,9*). Her har Guds vilje blitt en del av salmistens personlighet. Med andre ord: Han tilegner seg Guds karakter ved å legge seg inn under Guds vilje slik den kommer til uttrykk gjennom loven.

Hvordan hjelper disse tekstene oss å forstå forbindelsen mellom Guds kjærlighet og hans lov? Matt 22,37–40; Joh 3,16; 14,15.21; 1 Joh 5,3.

Da Johannes skrev: “djevelen har syndet fra begynnelsen av” (1 Joh 3,8), sa han at Satan gjorde opprør mot Guds kjærlige vilje.

Til forskjell fra en kjærlig lydighet har man opprør mot loven (se 1 Joh 3,4). Uttrykket “opprør mot loven” (*anomia*) betegner en dypt rotfestet innstilling i opprørske menneskers hjerte. Det betegner kaos og anarki som erstatning for Guds lov og det som den står for – Guds karakter. Den kosmiske striden er en strid mot alt det Gud er og står for. Paulus omtaler den siste tids eskatologiske antikrist som “den lovløse” (2 Tess 2,3) og henviser til syndens fenomen som “lovløshetens hemmelighet” (vers 7, 1930).

Se over Guds påbud til Adam og Satans ord til Eva (1 Mos 2,17; 3,4.5). Hva var det egentlig som skjedde her?

1 Mos 2,17 var et klart uttrykk for Guds kjærlighet til Adam og Eva og hans lengsel etter å kunne ha evig fellesskap med dem. Han ville ikke at de skulle oppleve døden. Hvorfor skulle han ellers advare dem mot muligheten for den? Adam og Eva var frie skapninger og måtte vise at de var villige til å tilbringe evigheten sammen med skaperen. Deres lydighet mot Guds bud ville demonstrere at de fritt valgte evig liv sammen med ham. Det er denne Guds klart uttrykte vilje som Satan angriper og setter seg opp imot med sitt tilbud om “uavhengighet” av Gud. Dette var hans mål i himmelen: uavhengighet fra Guds bud, å være seg sin egen lov uten å måtte stå til rette for noen.

Til ettertanke Hvilke snedige knep bruker Satan den dag i dag for å få oss til å erklære vår “uavhengighet” av Gud? Hvordan kan vi forsvare oss mot dette farlige bedraget?

ONSDAG

Synd som opprør mot Guds styresett**Hvordan skildrer Paulus Kristi kosmiske rolle? Kol 1,16.17.**

Det som holder skaperverket sammen i et harmonisk hele er ikke naturlovene, enda så viktige de er, men en kjærlig Gud i Kristi person. Kjærligheten er ikke bare det båndet som holder kristne sammen i enhet (*Kol 3,14*), men det båndet som holder universet sammen. Det er ikke en upersonlig kraft, men selve Guds vesen. Et angrep på Gud er et angrep på hans måte å styre universet på, og derfor er det et forsøk på å rokke ved skaperverkets guddommelige orden.

Les Job 1,8–11. Hvor i disse versene finner du et angrep på Gud selv?

De anklagene Satan kom med mot både Job og Gud gjenspeiler de anklagene han kom med mot Gud i himmelen. Han påsto at Job tjente Gud av ren og skjær egoisme, ikke av kjærlighet. Han tjente Gud for å få ting av ham, og Gud tok seg av Job for å få hans tjenester. Satan hevdet at Guds styre var preget av egenkjærlighet – ikke av uselvvisk kjærlighet, slik Gud hadde sagt. Ifølge ham kommer menneskets sanne vesen til syne i kaoset, og da gjør det opprør mot Gud, hvis det får sjansen.

“Kristus fikk alle ting fra Gud. Men han tok imot for å gi. Slik er det også med hele himmelen når det gjelder Kristi tjeneste for alle skapte vesener. Gjennom Sønnen strømmer Faderens liv ut til alle. Gjennom Sønnen vender det tilbake med lovsang og glad tjeneste, som en flodbølge av kjærlighet til ham som er alle tings opphav. På den måten blir godgjørenhetens kretsløp fullstendig gjennom Kristus, så det fremstiller den store givers natur, som er livets lov.

I selve himmelen ble denne loven overtrådt. Synden oppsto i

egenkjærlig maktsyke. Lucifer, den vernende kjerub, ønsket å være den fremste i himmelen.” – *Alfa og Omega*, bind 4, side 12 (DA:21).

Til ettertanke **Hvordan kan du bedre tilpasse deg dette “godgjørenhetens kretsløp”?**

TORS DAG**Krig i himmelen**

Esekiel bruker to ord som gjør det lettere å forstå hva som var Lucifers strategi i hans angrep på Gud.

Det første er handel (“din store handel” [*Esek 28,16*]); han var opptatt med “stor handel”. Det greske ordet som er oversatt “handel” kan også oversettes “baktalelse”, noe som tyder på at Satan i himmelen var opptatt med å spre falske anklager mot Gud og trolig også mot andre himmelske vesener. “Baktalelse” er onde utsagn som er ment å skulle skade andres omdømme, og det kan betegne oppførselen til den som har valgt å se bort fra Guds vilje og står under Guds dom (*3 Mos 19,16; Jer 6,28–30*). Det fører til splid og uorden (*2 Kor 12,20*). I Bibelen blir Satan skildret som Guds folks anklager eller baktaler, motstanderen (*Sak 3,1, Åp 12,10*). Satan “står utenfor sannheten, for det finnes ikke sannhet i ham. Når han lyver, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far” (*Joh 8,44*).

Denne baktalelsen førte hos Satan til vold, som er det andre viktige ordet (*Esek 28,16*). Vold er en asosial oppførsel som krenker Guds etablerte orden. Det som ligger til grunn for volden er hat eller egenkjærlighet, og det kan føre til fysiske og sosiale angrep. I visse tilfeller fører det til mord eller utnyttelse av andre til egen fordel (*1 Mos 49,5; Mi 6,12*). Satan har vært “en morder fra begynnelsen” i og med at han førte vold og død inn i Guds skaperverk (*Joh 8,44*).

Hva ble sluttresultatet i himmelen etter Lucifers kampanje mot Gud? Åp 12,7-9.

Sakte og umerkelig ble Satans egenkjærlighet forvandlet til et åpent angrep på Gud og hans Sønn. Det som først var dulgt, ble snart synlig, og det skapte forvirring og uro. Det ble krig i himmelen. Dette var begynnelsen på den kosmiske krigen som omfatter oss alle. Satan og hans støttespillere ble overvunnet i himmelen og på korset, og de skal bli utryddet fra universet når tiden er inne. Når syndens problem endelig er løst, vil ikke bare menneskeslekten igjen nyte et fullkomment og varig samfunn med Gud, men hele Guds skaperverk skal leve i fullkommen moralsk harmoni.

Til ettertanke **Først kommer det onde tanker, som fører til onde ord, som fører til onde handlinger. Det var det som skjedde med Satan, og det vil skje med oss også, hvis vi ikke passer oss. Hvordan kan vi best beskytte oss mot det? (se Fil 4,8)**

FREDAG

Videre studium

“Det var en som misbrakte den friheten Gud hadde gitt sine skapninger. Synden oppsto hos ham som nest etter Kristus var blitt mest æret av Gud og sto høyest i makt og herlighet blant himmelens beboere. Lucifer, “morgenrødens sønn“, var den første blant vernende kjeruber, hellig og ren. Han oppholdt seg i skaperens nærhet, og herlighetens lys som alltid omgir den evige Gud, hvilte også over ham.” – *Alfa og Omega*, bind 1, side 12 (PP:35).

Satan fattet en endelig beslutning: “Lucifer hadde syndet mens han var i himmelen og i lyset av Guds herlighet. Han hadde fått en åpenbaring av Guds kjærlighet som ikke noe annet skapt vesen hadde fått. Selv om han forsto Guds natur og kjente til hans godhet, valgte han å følge sin egen selviske og uavhengige vilje. Dette valget var avgjørende. Det var ikke noe mer Gud kunne gjøre for å frelse ham.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 316 (DA:761,762).

- Spørsmål til drøftelse**
1. Tenk på dette at Lucifer var et “fullkomment” vesen, og likevel ble det funnet urett i ham. Hva sier dette oss om den frihet Gud har gitt sine tenkende skapninger? Hvilket moralsk ansvar medfører dette for den enkelte av oss?
 2. Snakk sammen om lovens rolle i lys av vår frihet. Hvorfor skulle lov være så viktig for frie skapninger? Hvorfor ville det ikke være noe behov for lov hvis vi ikke var frie? Altså, hva er lovens rolle for vesener som ikke har moralske valg de må ta?
 3. Gå tilbake til tirsdagens siste spørsmål. På hvilke måter forsøker Satan å plante sin karakter i oss, både som enkeltmennesker og som en menighet? Hva er det vi gjør som viser akkurat hvor godt han til tider har lyktes?

Sammendrag Lucifer var en fri skapning, men han misbrukte den friheten Gud hadde gitt ham, og han nærte onde tanker helt til disse tankene ble til handling, handlinger som var rettet mot Guds styre og mot Gud selv. Dermed ble himmelens etablerte orden forstyret. Synden og opprøret har i sannhet følger for mer enn bare vår verden.